

ปริญญาวิชาชีพกับปริญญาชีวิต

นำเสนอเมื่อ : 23 ก.ย. 2551

ปริญญาวิชาชีพกับปริญญาชีวิต

อยากให้ทุกคนได้อ่านบทความดีๆ เลี้ยวหนึ่งจาก ท่าน ว.วชิรเมธี

ที่เมืองไทยปีที่แล้วมีข่าวเกรียวกราวมาก
คือมีดาราคนหนึ่งซึ่งมีชื่อดังมาก
เป็นคนดำเนินรายการคนคน
ดร.อภิวัฒน์ วัฒนางกูร นะ
มาเรียนที่อเมริกา
เป็นคนเพอร์เฟคชั่นนิส
ทำงานทุกอย่างต้องดูดีที่สุดในกระทั่งล้างจาน
ล้างเสร็จแล้วแกต้องเอามาตมดู
ว่าสะอาดจริงมั๊ย
กลับไปเมืองไทยก็ไปเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย
มีแฟนก็จีบดาวมหาวิทยาลัยเลย
ต้องให้ดีที่สุด
เวลาแกไปเสนองานอะไรต่าง ๆ
เขียนไว้สามแผน
แผนที่หนึ่งลูกค้าไม่ซื้อ
แกเสนอแผนที่สอง

แผนที่สองลูกค้าไม้ซื้อแกเสนอแผนที่สาม

ใครไปดีลงานกับแกติดทุกราย

แกมีบ้าน มีรถ มีลูก มีภรรยา

มีธุรกิจ

มีชื่อเสียงทุกอย่าง

แกมีทุกอย่าง

วันหนึ่งแกพักผ่อน

หลังจากที่ทำงานแบบไม่ได้พักเลย

ลูกเมียไปขอพบ

บอกไปเจอพ่อที่ออฟฟิศ

วันหนึ่งแกไปพักที่ปากช่อง

ตื่นขึ้นมากลางวันล้มพับลงไป

ภรรยาพาเข้าโรงพยาบาล

ตรวจพบมะเร็ง

พอพบปั๊บเป็นระยะสุดท้ายเลย

จริง ๆ เค้กก็เตือนตลอด

แต่พ่อก็ไม่มีเวลาไปตรวจมันก็แก้มไม่ได้

แกไปนอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล

แล้วก็สารภาพให้รายการคนค้นคน

บันทึกชีวิตแก

ก่อนจะเสียชีวิต

แกก็ไปนอนให้พ่อแม่เซ็ดเนื้อเซ็ดตัว

แกก็บอกว่าสังเวชตัวเองมากแทนที่ลูกจะได้ดูแลพ่อแม่

กลับมาเป็นว่าพ่อแม่ต้องมาดูแลลูก

ก่อนจะเสียชีวิตแกให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์คมชัดลึกบอกว่า

พ่อผมเคยบอกว่า

เกิดเป็นคนต้องได้ปริญญาสองใบ

ปริญญาใบที่หนึ่ง

"ปริญญาวิชาชีพ"

เราจะต้องทำมาหากินเป็น

กินอิ่ม นอนอุ่น พุดง่าย ๆ

ล้วงไปในกระเป๋าแล้วมีเงินใช้

อยากจะนอนมีบ้านเป็นของตัวเอง

แค่นี้คือปริญญาวิชาชีพ

แต่"ปริญญาวิชาชีพิต"

ซึ่งเป็นปริญญาใบที่สองที่พ่อแสบอกไว้

แสบอกว่าผมสอบตกโดยสิ้นเชิง

ผมเป็นดอกเตอร์จากอเมริกาได้ปริญญาวิชาชีพ

แต่ปริญญาวิชาชีพิตสอบตก

เพราะอะไร

เพราะทำงานจนป่วยตาย

ก่อนที่จะเสียชีวิตก็ได้สารภาพว่าผมได้เตรียมทุกอย่าง

บ้าน รถ

มอมมันให้กับลูกและภรรยา

แต่ในวันที่ผมมีทุกสิ่งทุกอย่าง

ผมกลับลืมมอมหนึ่งอย่างให้กับลูกและภรรยา

สิ่งนั้นคือสิ่งที่ผมลืมและทำให้ผมล้มเจ็บใหญ่ครั้งนี้

สิ่งที่ว่านี่คือผมลืมมอมตัวเองเป็นของขวัญให้กับลูกและเมีย

เพราะทำงานหนักจนกระทั่งป่วยตาย

นี่คือปริญญาวิชาชีพิต

ธรรมะเราจะต้องมี

ถ้าเราไม่มีธรรมะ

เราจะกลายเป็นหุ่นยนต์เท่านั้นเอง

ที่ทำงานแทบล้มประดาตายแล้วสุขภาพไม่ดี

ดังนั้นเมื่อเราทุกคนทำงานแล้ว

อย่าลืมชั่วโมงสุขภาพของตัวเองในแต่ละวันนะ

แต่ละวันควรจะมี

ให้ดูแลตัวเอง ดูจิต

ดูใจตัวเอง

ว่าเราเอ๊ะมันทุกข์

มันทุกข์มากเกินไปรีเปล่า

แบกเรื่องโน้นเรื่องนี้

เกินไปหรือเปล่า

พยายามลดลงในแต่ละวัน ๆ

เพื่อที่ว่าอะไร

เพื่อที่ว่าเราจะได้ปริญญาสองใบในชีวิต

หนึ่งปริญญาวิชาชีพ

เราทำมาหากินจนประสบความสำเร็จร่ำรวยมั่งคั่ง

มีเงินมีทองใช้มีบ้านอยู่

แต่ต้องไม่ลืมปริญญาใบที่สอง

คือวิชาธรรมะ

สำหรับจะดูแลชีวิตให้ดำเนินอยู่ในทางสายกลาง

ไม่ทุกข์เกินไปไม่เดือนร้อนเกินไป

ทำอะไรให้พอดี

พอดีอยู่ดีมีสุข

อยากเที่ยวให้ได้เที่ยว

อยากพักให้ได้พัก

อยากทำบุญให้ได้ทำบุญ

ลูกหลานมาหากินก็ได้มีเวลากับลูกกับหลานบ้าง

อย่าวิ่งไปจนชั่วสุด ขวาสุด

และมารู้สึกตัวอีกทำงานหนักเกินไปใหญ่ไม่ดี

เพราะอะไร

เพราะว่าสิ่งสูงค่าที่สุดในชีวิตของเรา

เคยมีคนไปทูลถามพระพุทธเจ้า

ว่าอะไรคือสิ่งสูงค่าที่สุด

บางคนก็ตอบเงิน

บางคนก็ตอบเพชร

บางคนก็ตอบทอง

บางคนก็ตอบอำนาจ

บางคนก็ตอบราชบัลลังก์

พระพุทธเจ้าบอกไม่ใช่

สิ่งสูงค่าที่สุดในชีวิตของพวกเขาเธอคือสุขภาพและชีวิต

สุขภาพก็คือการที่เราไม่เจ็บไข้ได้ป่วย

คนที่สุขภาพดีมีน้ำธรรมดาก็อร่อยนะ

และก็ชีวิตของเรา
